

Czwartek, 14 marca 2013 r.

9. zdecydowanie potępia przemoc, jakiej dopuścili się zwolennicy partii Jamaat-e-Islami i powiązanych partii przeciwko funkcjonariuszom organów ścigania, przeciwko tym, którzy popierali wyroki trybunału ds. zbrodni międzynarodowych, oraz przeciwko mniejszościom religijnym i etnicznym; zdecydowanie potępia każdą nieselektywną przemoc skierowaną przeciwko zwykłym obywatelom;
10. wyraża zaniepokojenie wysoką liczbą ofiar; wzywa rząd, by zobowiązał siły bezpieczeństwa do rygorystycznego przestrzegania obowiązku zachowania maksymalnej powściągliwości i unikania stosowania śmiercionośnej siły oraz do dokładnego zbadania przypadków śmierci wszystkich osób zabitych podczas demonstracji;
11. nalega na rząd Bangladeszu, aby dopilnował bezstronnego zbadania wszystkich zarzutów stosowania tortur i złego traktowania oraz postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za te czyny;
12. wzywa wszystkich przywódców politycznych w kraju do złagodzenia napięć politycznych, aby uniknąć dalszej przemocy, oraz do poinstruowania swoich zwolenników, by nie uczestniczyli w żadnych aktach przemocy; wzywa wszystkie partie polityczne w Bangladeszu do podjęcia dialogu;
13. wzywa prasę, by powstrzymała się od podżegania do konfrontacyjnej przemocy; wzywa rząd, by zapewnił dziennikarzom i redaktorom możliwość pokojowego wyrażania poglądów, bez prześladowań, zastraszania, aresztów lub tortur;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Bangladeszu.

P7_TA(2013)0101

Irak: sytuacja grup mniejszościowych, zwłaszcza irackich Turkmenów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Iraku: trudna sytuacja grup mniejszościowych, w tym irackich Turkmenów (2013/2562(RSP))

(2016/C 036/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Iraku, a w szczególności rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnoty asyryjskiej⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽²⁾,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy zawartą między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku oraz mając na uwadze rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem⁽³⁾,
- uwzględniając wspólny dokument strategiczny Komisji Europejskiej dotyczący Iraku (2011-2013),
- uwzględniając oświadczenie Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel UE (VP/HR) Catherine Ashton z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie ostatniej fali zamachów terrorystycznych w Iraku,
- uwzględniając oświadczenie VP/HR Catherine Ashton z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie zbrodni popełnionej podczas pogrzebu w miejscowości Tuz Khurmatu,
- mając na uwadze międzynarodowe porozumienie „Compact” z Irakiem, podpisane w 2007 r. przez Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona i premiera Iraku Nuriego al-Malikiego, zawierające zobowiązanie do chronienia słabych i ubogich grup ludzi przed nędzą i głodem,

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 322.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 115.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0022.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- uwzględniając raport w sprawie przestrzegania praw człowieka w Iraku za okres od stycznia do czerwca 2012 r., przedstawiony wspólnie przez misję wsparcia Narodów Zjednoczonych dla Iraku (UNAMI) i Komisję Europejską w dniu 19 grudnia 2012 r.,
  - uwzględniając oświadczenie prasowe towarzyszące temu raportowi, ogłoszone przez Wysoką Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Navi Pillay, według której liczba egzekucji w 2012 r. oraz sposób, w jaki zostały wykonane przez duże grupy ludzi, jest czymś wyjątkowo niebezpiecznym, nie dającym się usprawiedliwić i może stanowić poważne zagrożenie dla częściowych i nieśmiałych postępów poczynionych w Iraku na drodze ku praworządności,
  - uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona z dnia 25 stycznia 2013 r., w którym stanowczo potępił on ostatnią falę zamachów terrorystycznych popełnionych na całym terytorium Iraku, w których zginęły setki ludzi, a wiele osób zostało rannych,
  - uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji ze względu na wyznanie lub przekonania,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego Irak jest stroną,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że przed Irakiem nadal stoją poważne wyzwania polityczne, społeczno-gospodarcze i w zakresie bezpieczeństwa oraz mając na uwadze, że scena polityczna w tym kraju jest wyjątkowo rozczłonkowana i naznaczona przemocą, co bardzo niekorzystnie wpływa na uzasadnione dążenia narodu irackiego do pokoju, dobrobytu oraz prawdziwego przejścia na demokrację;
- B. mając na uwadze, że konstytucja Iraku gwarantuje wszystkim obywatelom równość wobec prawa w art. 125, który mówi o „prawach administracyjnych, politycznych, kulturowych i do edukacji, które przysługują poszczególnym narodowościom, takim jak Turkmeni, Chaldejczycy, Asyryjczycy, a także wszystkim innym narodowościom”; mając na uwadze, że art. 31 regionalna konstytucja Kurdystanu, która weszła w życie w 2009 r., gwarantuje „narodową, kulturową i administracyjną autonomię Turkmenom, Arabom, Chaldejczykom, Asyryjczykom, Syriakom, Ormianom i innym obywatelom Kurdystanu, kiedy reprezentują oni większość ludności”;
- C. mając na uwadze, że w dniu 9 kwietnia 2012 r. parlament iracki zatwierdził utworzenie Wysokiej Komisji ds. Praw Człowieka, która, chociaż nie funkcjonuje jeszcze w pełni, jest pierwszą w historii kraju niezależną komisją zajmującą się prawami człowieka;
- D. mając na uwadze, że w dialogu politycznym ze irackimi odpowiednikami Parlament Europejski skupił się na sytuacji dotyczącej praw człowieka w Iraku, która nadal wzbudza duże zaniepokojenie ze względu na niezadowalającą sytuację, w jakiej znajdują się słabe grupy społeczne, w tym również mniejszości;
- E. mając na uwadze, że w porozumieniu UE-Irak, a w szczególności w klauzuli dotyczącej praw człowieka, podkreślono, że dialog polityczny UE-Irak powinien się skupić na prawach człowieka i wzmocnieniu instytucji demokratycznych;
- F. mając na uwadze, że Irak od zamierzchłych czasów jest ojczyzną różnych mniejszościowych grup etnicznych, w tym Turkmenów, chrześcijan, Kurdów, Szabaków, Mandejczyków, Ormian, Jazydów, Bakijczyków, czarnych Irakijczyków, Asyryjczyków, Żydów, Palestyńczyków i innych;
- G. mając na uwadze, że mniejszości w Iraku są przedmiotem środków mających na celu ich asymilację, że są one niedostatecznie reprezentowane w rządzie Iraku i związanych z nim organach; mając na uwadze, że wskutek tego liczba osób należących do poszczególnych grupy mniejszościowych w Iraku drastycznie spadła w ostatnich latach, ponieważ wiele osób opuściło kraj, a pozostałe zmuszono do przeniesienia się w inne miejsca w obrębie Iraku;
- H. mając na uwadze, że Turkmeni są ponoć trzecią co do liczebności grupą etniczną w Iraku; mając na uwadze trwający między Turkmenami a Kurdami spór o Kirkuk, region bogaty w ropę i inne zasoby naturalne, w którym Turkmeni padają ofiarami ataków i porwań dokonywanych zarówno przez siły kurdyjskie, jak i ekstremistyczne ugrupowania arabskie; mając na uwadze, że również sunnici i szyici turkmeńscy są ofiarami braku tolerancji religijnej;
- I. mając na uwadze, że spór trwający między centralnym rządem Iraku a regionalnym rządem Kurdystanu nasilił się ostatnio, co negatywnie wpływa na sytuację w zakresie bezpieczeństwa w regionie i zagraża pokojowemu współistnieniu wielu grup etnicznych, a mianowicie Kurdów, Arabów i Turkmenów;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- J. mając na uwadze, że oprócz napięć terytorialnych północny Irak jest również celem ataków prawdopodobnie o podłożu religijnym, w których ugrupowania sunnicie często napadają na ludność szyicką; mając na uwadze, że w dniu 31 grudnia 2012 r., w trakcie obchodów szyickiego święta Arbain zabitych zostało 39 pielgrzymów; mając na uwadze, że w dniu 23 stycznia 2013 r. w wyniku ataku na szyicki meczet w Tuz Khurmatu – miejscowości położonej w prowincji Niniwa w północnym Iraku, której terytorium jest przedmiotem sporu między rządem Iraku a regionalnym rządem Kurdystanu i w której mieszka znaczna liczba Turkmenów – zginęły co najmniej 42 osoby, a 117 odniosło rany;
- K. mając na uwadze, że pomimo znacznej poprawy sytuacji w zakresie bezpieczeństwa, przemoc, z jaką boryka się ludność Iraku, nadal utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie, a codziennie pojawiają się doniesieniami o zamachach bombowych i strzelaninach; mając na uwadze, że stałe napięcia i przemoc utrzymują większość Irakijczyków w niepewności co do przyszłości i uniemożliwiają ogólnie wspieranie gospodarczo-społecznej integracji ludności Iraku;
1. jest głęboko zaniepokojony nasilającymi się aktami przemocy dokonywanymi na cywilnej ludności Iraku, w szczególności między sunnitami a szyitami, lecz również ataków na szczególnie słabe grupy, takie jak mniejszości religijne, etniczne i kulturowe oraz wzywa władze Iraku do zwiększenia bezpieczeństwa, zaprowadzenia porządku publicznego oraz do zwalczania w całym kraju terroryzmu i przemocy o podłożu religijnym;
  2. potępia zamach popełniony w dniu 23 stycznia 2013 r. w miejscowości Tuz Khurmatu podczas turkmeńskiego pogrzebu urzędnika, którego zamordowano poprzedniego dnia, w wyniku którego to zamachu zginęły co najmniej 42 osoby, a 117 odniosło rany, potępia samobójczy zamach z dnia 3 lutego 2013 r., który miał miejsce na zewnątrz komisariatu policji w Kirkuku, i w którym zginęło 30 osób, a 70 odniosło rany, a także napad z dnia 16 grudnia 2012 r., w wyniku którego uprowadzono, torturowano, a następnie spalono żywcem dwóch turkmeńskich nauczycieli;
  3. stanowczo potępia wszystkie zamachy terrorystyczne i składa kondolencje na ręce rodzin i przyjaciół zmarłych oraz rannych;
  4. wyraża głębokie zaniepokojenie możliwością wzrostu niestabilności oraz pojawienia się nowej fali przemocy w Iraku, co mogłoby zagrozić wyborom regionalnym, jakie mają się odbyć w dniu 20 kwietnia 2013 r., i których odwołanie zaprzepaściłoby szanse na utworzenie bardziej demokratycznej i integracyjnej struktury rządów;
  5. ubolewa nad faktem, że chociaż w konstytucji jest mowa o prawach Turkmenów i pozostałych mniejszości, to mniejszości te są nadal ofiarami przemocy na tle religijnym i dyskryminacji;
  6. wzywa rząd Iraku oraz regionalny rząd Kurdystanu do potępienia zamachów oraz do przeprowadzenia szczegółowego i szybkiego dochodzenia w sprawie ostatnich zamachów terrorystycznych popełnionych w regionie, a w szczególności zamachu bombowego meczecie szyickim w Tuz Khurmatu, który spowodował najwięcej ofiar, oraz do postawienia sprawców przed sądem;
  7. wzywa rząd Iraku oraz regionalny rząd Kurdystanu do poczynienia natychmiastowych kroków w celu załagodzenia terytorialnego sporu na nizinie Niniwy, do uznania wielokulturowej, wieloetnicznej i wieloreligijnej różnorodności prowincji, a także do umożliwienia obywatelom swobodnego wyboru tożsamości, w tym języka, religii i kultury;
  8. wzywa siły polityczne zasiadające w irackiej Radzie Reprezentantów do nawiązania prawdziwego, integracyjnego dialogu narodowego, aby zapewnić rzeczywiście demokratyczne rządy w Iraku oraz poszanowanie indywidualnych i zbiorowych praw wszystkich obywateli Iraku; wzywa rząd Iraku do przeprowadzenia krajowego spisu ludności, odłożonego na nieokreślony termin, aby ustalić liczbę ludności turkmeńskiej i innych mniejszości;
  9. wzywa rząd Iraku oraz wszystkich przywódców politycznych do podjęcia niezbędnych działań, aby zapewnić bezpieczeństwo i ochronę wszystkim obywatelom Iraku ogółem, a w szczególności członkom słabszych grup składających się z mniejszości etnicznych i religijnych; wzywa rząd, aby wydał służbom bezpieczeństwa polecenie zachowania umiaru przy utrzymywaniu praworządności i porządku, zgodnie z przepisami prawa i międzynarodowymi normami;
  10. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęty niedawno program reorganizacji i remontów ośrodków detencyjnych i więzień pod nadzorem irackiego ministra sprawiedliwości i ma nadzieję, że pomoże to zahamować rozpowszechnione w Iraku stosowanie tortur i powszechną bezkarność, nad czym ubolewają organizacje zajmujące się ochroną praw człowieka;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

11. głęboko ubolewa nad wysoką liczbę egzekucji dokonywanych w Iraku, z wyrokami śmierci wydawanymi często po niesprawiedliwych procesach oraz na podstawie zeznań uzyskanych pod przymusem; usilnie wzywa rząd Iraku do ogłoszenia moratorium na wykonywanie wszystkich wyroków, z myślą o zniesieniu kary śmierci w bliskiej przyszłości;
12. podkreśla potrzebę zadbania o skoordynowanie działań władz irackich z działaniami międzynarodowych organizacji zajmujących się niesieniem pomocy z myślą o wspieraniu najsłabszych grup i utworzeniu odpowiednich warunków pozwalających zapewnić im bezpieczeństwo i godność, w szczególności dzięki inicjatywom promującym dialog i wzajemne poszanowanie między wszystkimi religijnymi i etnicznymi wspólnotami w Iraku;
13. podkreśla, że ważne jest, aby w ramach inicjatyw misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności (EUJUST LEX) nadać wystarczające znaczenie – jeżeli jest to możliwe – prawom Turkmenów oraz ogólnie prawom mniejszości, i z wielkim zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia misji EUJUST LEX oraz ich realizację w Iraku;
14. nalega, aby Rada Współpracy powołana na mocy umowy o partnerstwie i współpracy zawartej między UE a Irakiem była kanałem służącym do informowania strony irackiej o przyczynach wzbudzających zaniepokojenie sytuacją mniejszości etnicznych i religijnych w kraju;
15. wzywa społeczność międzynarodową i UE do wspierania rządu irackiego w organizowaniu pokojowych, wolnych i sprawiedliwych wyborów regionalnych, które mają się odbyć w kwietniu 2013 r.;
16. wzywa przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Radzie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Narodów Zjednoczonych oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

P7_TA(2013)0102

Sprawa Arafata Jaradata i sytuacja palestyńskich więźniów w izraelskich więzieniach

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Arafata Dżaradata i sytuacji palestyńskich więźniów w izraelskich więzieniach (2013/2563(RSP))

(2016/C 036/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie więźniów palestyńskich w Izraelu ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie polityki UE w odniesieniu do Zachodniego Brzegu Jordanu i Wschodniej Jerozolimy ⁽²⁾,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 16 lutego 2013 r. dotyczące sytuacji Palestyńczyków prowadzących strajk głodowy w Izraelu,
- uwzględniając oświadczenie lokalnej misji UE z dnia 8 maja 2012 r. dotyczące palestyńskich więźniów prowadzących strajk głodowy,
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Państwem Izrael („układ o stowarzyszeniu UE-Izrael”), w szczególności jego art. 2 dotyczący praw człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych ONZ z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet przyjętą przez ONZ w 1979 r.,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 47.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0298.